

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2022/4

250 adag ételt főztünk

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

A húsvét mint nézőpontváltás

Ha voltak már az életedben krízisek, tragédiák, fontos döntéshelyzetek, nagy kérdésekkel terhelt időszakok, amelyek torlaszként magasodtak föléd, akkor tudod, hogy ezekben a helyzetekben vagy nem látszik a cél, a

jövő képe, vagy látszik ugyan, de az oda vezető út homályos. Ha pedig nincs, vagy homályos a jövőkép, úrrá lesz a reménytelenség, az örömtelenség. Ilyen főként magasodó torlaszokkal a közelmúltban egyetemesen is találkozhattunk, először egy világméretű járványt okozó vírus, most pedig a szomszédságunkban dúló háború formájában. Sokunk reményét és örömét, vágyait vették el és veszik el ezek a torlaszok is, kitakarva szemünk elől a jövőt, vagy az afelé vezető utat.

A Szentírásban azt látjuk, hogy Isten nagyon is jól ismeri ezeket az állapotokat, és minden eszközzel azon munkálkodik, hogy segítsen minket rajtuk. Az egyik legfontosabb eszköze a mai segítő szakmákban olyan jól ismert nézőpontváltás. Jézus földi élete során ezt „alkalmazta” a tanítványain, mégpedig úgy, hogy mondanivalójába beépítette a feltámadás üzenetét. Ezzel adott nekik egy „nézőpontváltó szemüveget”, amelynek a lencséjébe bele volt gravírozva: *van feltámadás az örök életre!* Ez a húsvét öröme és az isteni nézőpontváltás lényege. Minden ezen keresztül nyer értelmet. Ez a szemüveg a jövő felől közelít, és érthetővé válik a feltámadás mindent megfordító hatása. De egészen addig nem működik, amíg az ember személyesen nem találkozik a Feltámadott Krisztussal.

Jézus tanítványai és a hozzá közel állók megtapasztalták ezt nagypénteken és nagyszombaton. Jézus elvesztése olyan torlaszként magasodott fölénk, hogy úgy érezték, minden reményük, örömük és vágyuk szertefoszlott. Nincs jövő. A húsvét azonban mindent megfordított. Eljött a nézőpontváltás ideje, van feltámadás! El fog múlni az, ami egy ideig képes volt elvenni a reményt, örömet, a vágyakat. A győztesnek hitt, látszólag uralomra törő gonoszság, a szörnyűséges tettek, a gúnyolódás, az ártatlan megcsúfolása elmúlik és a halál ereje megsemmisül. A feltámadás eseménye azt hirdeti, hogy mindig az Istené az utolsó szó és tett. És Ő az élet oldalán áll.

Aki megismeri Jézusban a megölt bárányt és a győztes oroszlánt, annak elkezdődik a lelki élete, és automatikusan megkapja ezt a szemüveget. Nemcsak a jövő, a cél látszik vele tisztán, de az oda vezető keskeny út is. Isten országának már most felvillanó mozzanatai, mennyei erők megnyilvánulásai kövезik ki. Értelmet nyernek a jelenben értelmetlennek tűnő jézusi szavak, a sírók, szelídek, igazságért szenvedők boldogsága, az ellenség szeretete, a titokban végzett böjtölés, imádkozás, vagy adakozás áldása.

Te viseled ezt a szemüveget? Esetleg még nem kaptál? Vagy éppen nehezedre esik feltenni?

Kérd a Mennyegek Urát, hogy segítsen egészen hozzászokni, hogy az Ő lencséjén keresztül láthass. Mutassa meg újra és újra, milyen lesz a jövő, hogy e törött világban érezhesd és másokkal is megízleltesd az eljövendő ország előízét.

„...én élek, és ti is élni fogtok!” (Jn 14,19)

Szabóné Kovács Márta

Otthonra leltem

Szolgálatok az Úrnak örömmel 10. rész

Hosszú keresés után, 2010 őszén végre otthonra leltem a Nagyerdei Református Gyülekezetben. Az életemben bekövetkezett pozitív változások hálaadásra készítettek. Korán

megérett bennem a gondolat, hogy a gyülekezet életében ne csak fogyasztóként vegyek részt, hanem én is adjak, szolgáljak. Mit is adhatnék? Éppen elkezdtem a Bibliaiskolát, alig ismertem valakit. Kevés volt az ismeretem, a gyülekezetről és a Bibliáról is. Egy vasárnapi istentisztelet hirdetésében hallottam a hajléktalan étkeztetésben való szolgálat lehetőségéről. Megszólítva éreztem magam. A nehéz helyzetben élő emberek segítése nem mindig könnyű. Mikor, kinek, mit és hogyan adjunk? Eléri-e célját az adomány, amit oda szánunk? Ilyen formában bízhatunk benne, hogy a segítség elér a szükséglet szenvedőhöz. Remélem, hogy sok embernek tudunk reményt adni és Isten gondoskodó szeretetét kézzelfoghatóvá tenni egy tál meleg étellel.

Második fogás csomagolása

Ahhoz, hogy ez ilyen mennyiségben megvalósulhasson, sok ember összehangolt munkájára van szükség. Én ebből a folyamatból az alapanyagok előkészítésében veszek részt. Ez az egészből egyetlen rész, de nélkülözhetetlen fázis. Szeretek szombaton korán reggel érkezni, és várni a többieket. Örülünk egymásnak és a frissen sült fánkknak is, mellyel egy kedves testvérünk ajándékoz meg minket minden évben. A rengeteg alapanyagot látva sem esünk kétségbe, mert tudjuk, sokan vagyunk, összedolgozunk, és időre készen leszünk. Itt igazán szemléletessé válik az ige: „*Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai*” (1Kor 12,27). Mindenkinek jut feladat, és egyik sem fontosabb vagy mellékesebb a másikinál. Ez az a szolgálat, amely alkalmat ad a beszélgetésre a testvérekkel, és új ismeretségek is születhetnek. Nagy ajándék számomra, hogy az öcsém második éve szakácsként segíti a szolgálatot. Remélem, Isten Szentlelke munkálkodik az ő életében is. Miért öröm ez a szolgálat? Erre is választ ad az Írás: „*Bizony, mondom néktek, amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg.*” (Mt 25,40)

Mile Anita

Csipetkekészítés

Hogyan lettem szolgáló?

Szolgálatok az Úrnak örömmel 11. rész

Már gyermekként is fontos volt számomra a segítségnyújtás, a nálam gyengébbek, elcsúszottak számára. Pályaválasztáskor így kerültem az egészségügybe előbb nővérként, majd később altató asszisztens lettem. Az Úrhoz való elköteleződésem után vált igazán hivatásommá is a munkám. A múltban gyakran éltem át, hogy milyen fontos a szorongó, félelemmel küzdő, műtetre érkező beteg számára egy kedves mosoly, néhány biztató szó, egy megnyugtató, együttérző érintés, vagy az Úr jelenlétéről szóló megerősítés. A gyülekezetbe kapcsolódásom és szolgálatvállalásom is ezen az úton haladt tovább. Presbiterként a Diakóniai Bizottság tagja lettem.

A saját tapasztalatom által tanultam meg, milyen a szenvedő oldalon állni, milyen jó, ha valaki segítő kezet nyújt. Az átélt anyagi és lelki válságon túljutva hálából vállaltam el a Váloháló csoport vezetését, ahol szeretném továbbadni mindazt a tapasztalatot, Isten kegyelmét, ami nekem segített ebben a kritikus időszakban. Azóta, kilenc éve ajándékba kapott férjem ebben is társam. A válás sérüléseivel küzdők számára általában kéthetente (jelenleg hetente) tartunk alkalmakat, ahol segítünk az elváltaknak az Úr útján járva felépülni, újra remélni és újra örülni.

Amikor a hajléktalan étkeztetésről először hallottam, nem volt kérdés, hogy részt veszek-e benne, csak még azt nem tudtam, hogy miként. Az első ételosztás maradandó élményt adott. Döbbenetes volt számomra először is az, hogy milyen

sokan vannak, akiknek nincs hova haza menni. Majd az, hogy milyen keserves szenvedések nyomai láthatóak a tekintetükön. A megvetettség, elkeseredés, szomorúság függőnye mögött azonban a meleg étel, a néhány kedves szó és a szép dicsőítő énekek hálás tekintet és mosolyt is varázsoltak a nélkülözők arcára. Jó érzést adott, hogy ehhez én is hozzájárulhattam. A téli krízisidőben Debrecen gyülekezetei (előzetesen egyeztetve, beosztva) minden szombaton osztanak meleg ételt a rászorulóknak. A mi gyülekezetünk 2006 óta február egyik szombatját vállalja. Minden évben részt veszek ebben a szép feladatban. A sok-sok fázisból álló összehangolt műveletben 90-100 gyülekezeti tagunk vállal önkéntes szolgálatot. A zöldségtisztítás, darabolás, otthoni sütés, csomagolás, főzés, csipetke készítés, szállítás, kiosztás, éneklés, mosogatás és egyéb feladatok minden segítő szándékú embernek adnak személyre szabott lehetőséget a jó cselekvésére. A hajléktalan étkeztetéssel, valamint a gyülekezet más, hasonló szolgálati lehetőségeivel élve is gyarapodhatunk, mint Krisztus Kinyújtott Kezének Közössége.

Jót tenni jó, és örülök, hogy tehetem!

Kunné Ország Mariann

Ételosztás

A Házasság hete ifis programjai

Sajnálatos módon az előző esztendőben a koronavírus-járvány következtében elmaradt a Házasság hete. Ez bár az ifiseket nem érintette, tavaly ilyen-

kor az ifik megtartása sem volt lehetséges, ami akkor nagyon érzékenyen érintett bennünket. Ezért idén nagy boldogsággal töltött el engem és ifis társaimat, hogy a péntek esti ifi élménye mellett a Házasság hete programjaiba is bekapcsolódhatott a mi korosztályunk. Három alkalommal foglalkoztunk ezzel a témával.

Az első pénteken a felvezetést követően a teljes csoport két részre vált szét, nemek szerint. A téma mind a lányoknál, mind a fiúknál a párválasztás volt. Az ifivezetők felkészültek voltak és készségesen válaszoltak kérdéseinkre. Annak ellenére, hogy a fiúk kevesen voltak, nagyon mély beszélgetésben vehettem részt. Ifis társaim elmondása szerint a lányoknak tartott alkalom is hasonlóan sikeres volt. Sokat épülhettünk abból, hogy vezetőink megosztották velünk tapasztalataikat.

A második ifin Konrád Dani és felesége, Bea tartott előadást, amely nagyon tanulságos, rendkívül őszinte és néhol humoros volt. Tökéletes volt a korosztálynak. Sokat tanulhattunk a keresztyén házasságot megelőző ismerkedésről, együttjárásról, a nehézségekről, illetve a házasságra való készülődésről. Dani és Bea hite példaértékű mindannyiunk

számára, ebből is rengeteget épülhettünk. Az előadók olyan témákra is kitértek, mint például a „felemás igában való járás” vagy a házasság előtti szexualitás. Konkrét megoldásokat és további olvasnivalót is ajánlottak. A prezentáció után különféle finomságokkal csillapíthattuk éhségünket és szomjúságunkat.

Az utolsó alkalom keretében Mózes Áron és felesége, Mózesné Zsuzsi jött előadni köreinkbe. Arról beszéltek, hogyan erősítette meg Istenbe vetett hitüket a keresztyén házaselet. A családban megadott keresztyén alapok fontossága mellett arról is beszéltek, hogy ez nem elég, csupán a neveléstől nem leszünk keresztyének, a magunkét is hozzá kell adni. Az informatív előadást követően kiscsoportokban dolgozhattuk fel a hallottakat.

Szeretném megköszönni a Házasság hete közreműködőinek munkáját: az előadókat, az ifivezetőket és a szervezőket. Nagyon pozitív élményt nyújtott ez a három ifis alkalom, kíváncsian várom a következő esztendő alkalmait.

Fazakas Bertalan (Bertalan ifi)

Arcok az ifis farsangról

Nagy Adrienn, festő kamarakiállításának megnyitójára került sor gyülekezetünkben 2022. március 20-án. *A hit útján járva* című kiállítást Ötvös Tünde nyitotta meg, segítve bennünket a képek megértésében, melyek közül pedig hat festményt meg is lehet vásárolni.

Az alkotó így vall gyülekezeti kapcsolatáról: „Nagyon hálás vagyok azért a szeretetért, amivel itt (a gyülekezetben) fogadtak engem. Miután az alkotás útjára léptem, éreztem, hogy meg kell festenem a hitemmel kapcsolatban megjelent belső képeket. Mivel a képességet, tehetséget a Jóistentől kaptam ajándékként és az Ő segítségével nem maradt eltemetve bennem, így úgy éreztem, hogy a hitem által megszületett festményeket, illetve azok eladásából befolyt összeget a gyülekezetnek ajánlom fel hálám jeléül”. (szerk.)

Juhász Gyula:

Húsvétra

Köszönt e vers, te váltig visszatérő
Föltámadás a földi tájakon,
Mezők smaragdja, nap tűzében égő,
Te zsendülő és zendülő pagony!
Köszönt e vers, élet, örökkön élő,
Fogadd könnyektől harmatos dalom:
Szívemnek már a gyász is röpke álom
S az élet: győzelem az elmuláson.

Húsvét, örök legenda, drága zálog,
Hadd ringatózzam a tavasz-zenén,
Öröm: neked ma ablakom kitárom,
Öreg Fausztod rád vár, jer, remény!
Virágot áraszt a vérverte árok,
Fanyar tavasz, hadd énekellek én.
Hisz annyi elmulasztott tavaszom van
Nem csókolt csókban, nem dalolt dalokban!

Egy régi húsvét fényénél borongott
S vigasztalódott sok tűnt nemzedék,
Én dalt jövőndő húsvétjára zsongok
És neki szánok lombot és zenét.
E zene túlzeng majd minden harangot
S betölt e Húsvét majd minden reményt.
Addig zöld ágban és piros virágban
Hirdesd világ, hogy új föltámadás van!

Szent László Gimnázium egyik református hittan csoportja templomlátogatáson

Támogatás

VAN, AKI BŐVEN OSZTOGAT, MÉGIS GYARAPSZIK.

(Példabeszédek 11,24)

A „Nagyerdei Egyházközségért”
alapítvány

2021-ben is támogatta a felsőtárkányi
többgenerációs tábort.

Áldott legyen az Úr mindörökké!
(Zsoltárok 89,53)

1% + 1%

Az egyik 1% átutalásához
a Magyarországi Református Egyház
technikai száma: **0066.**

A másik 1% átutalásához a
„Nagyerdei Egyházközségért”
alapítvány adószáma:
18545269-1-09.

Gyűjtés háborús menekülteknek

Ünnepi istentiszteletek

Nagycsütörtök: 18 óra

Nagypéntek: fél 11 (Kórus)

Nagypéntek: 18 óra (Passió)

Nagyszombat: 18 óra

Húsvétvasárnap: fél 9-kor és fél 11-kor
úrvacsora.

Húsvéthétfőn: fél 11-kor lesz istentisztelet,
keresztelekkel.

Az ünnepen legátus is szolgál.

Templomkert és templomtető takarítása

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református

Egyházközség hírlevele

4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia Készült 250 példányban

30. évfolyam 4. szám Megjelenik havonta

Egyházközségünk számlaszáma:

11738008-20012917

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Gyülekezeti honlapunk: www.refnagyerdo.hu

It's fairsang